

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με την τέταρτη με αριθμό 1030/19-9-2022 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννη Δελή προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Για τη λειτουργία του Νηπιαγωγείου Λουδία, Δήμου Χαλκηδόνας στην Περιφερειακή Ενότητα (ΠΕ) Θεσσαλονίκης».

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Όλοι –νομίζω- γνωρίζουμε τη μεγάλη σημασία που έχει η προσχολική αγωγή για την ομαλή ψυχοσωματική ανάπτυξη των παιδιών. Όλοι καταλαβαίνουμε τη μεγάλη σημασία που έχει η φοίτηση των παιδιών, των νηπίων να είναι στη γειτονιά τους, στη συνοικία τους, στο χωριό τους.

Για το ζήτημα, λοιπόν, αυτό το θέμα έχει ως εξής: Σε ένα χωριό της Θεσσαλονίκης, λίγο έξω από τη Θεσσαλονίκη, στο χωριό Λουδίας στον Δήμο Χαλκηδόνας το Νηπιαγωγείο του χωριού κλείνει –είναι κλειστό αυτή τη στιγμή- επειδή την περίοδο που πραγματοποιούνταν οι εγγραφές στο Νηπιαγωγείο τα παιδιά που εγγράφηκαν σε αυτό το Νηπιαγωγείο ήταν μονάχα τέσσερα. Έλειπε ένα για να εκπληρωθεί ο όρος, η προϋπόθεση του νόμου, προκειμένου να λειτουργήσει το Νηπιαγωγείο. Πέρασε καιρός, όμως, πέρασαν λίγοι μήνες και τα παιδιά πλέον στο χωριό που φοιτούν στο Νηπιαγωγείο, που είναι σε αυτή την ηλικία, δεν είναι τέσσερα, έγιναν έξι.

Οι τυπικές προϋποθέσεις, δηλαδή, του νόμου πληρούνται, το Νηπιαγωγείο ωστόσο δεν ανοίγει, κυρία Υπουργέ και η πολιτεία έρχεται και λέει στα παιδιά, στους γονείς αυτών των παιδιών «να πάρετε τα παιδιά σας και να τα πάτε στο διπλανό χωριό, συγκεκριμένα στο Μικρό Μοναστήρι».

Αυτό σημαίνει ότι αυτές οι έξι οικογένειες αναζητούν συνεχώς, κάθε μέρα τρόπους για να μεταφέρουν τα παιδιά τους –τα νήπια, τα μικρά αυτά παιδιά!- δημιουργώντας προβλήματα, όπως καταλαβαίνετε και οικονομικά και μια σειρά άλλα προβλήματα με αυτή την αναστάτωση της οικογενειακής τους ζωής. Αφήστε και τους όποιους κινδύνους συνεπάγεται η μετακίνηση αυτών των μικρών παιδιών.

Η ερώτησή μας είναι πολύ απλή, κυρία Υπουργέ. Σας ρωτάμε τι θα κάνει το Υπουργείο έτσι ώστε να ξανανοίξει –και νομίζουμε ότι έχει καθυστερήσει ήδη- το νηπιαγωγείο στο Λουδία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για την προσχολική αγωγή και τη σημασία της δεν χρειάζεται να πω πολλά, κύριε συνάδελφε. Αρκεί να θυμίσω ότι η δίχρονη προσχολική αγωγή έγινε υποχρεωτική από την Κυβέρνησή μας. Άρα, λοιπόν, περιττεύει να επιχειρηματολογήσω σ' αυτό.

Θα σας πω ότι οι σχολικές μεταβολές αποφασίζονται κάθε χρόνο για την επόμενη χρονιά και εννοείται, το αντιλαμβάνεστε κι εσείς, ότι δεν μπορεί η αυξομείωση των μαθητών να αλλάζει τις αποφάσεις και τα παιδιά είτε να μεταφέρονται σε άλλο σχολείο είτε να επανέρχονται στο αρχικό σχολείο που για λόγους μείωσης του μαθητικού δυναμικού έχει κλείσει.

Στην πρωτολογία μου σ' αυτά θα αναφερθώ, κύριε Πρόεδρε, και στη δευτερολογία μου θα εξηγήσω και για το σχολείο που ρωτά ο κύριος συνάδελφος.

Βγαίνει, λοιπόν, κάθε χρόνο μια εγκύκλιος, καθορίζει το χρονοδιάγραμμα υποβολής των δικαιολογητικών από τις αρμόδιες διευθύνσεις, είτε πρωτοβάθμιας είτε δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στις περιφερειακές διευθύνσεις. Αυτό έγινε και φέτος για τις μεταβολές του σχολικού έτους 2022-2023. Στις 5-11-2021 βγήκε εγκύκλιος. Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να μας κατηγορήσει για τον έγκαιρο προγραμματισμό που έγινε και νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά.

Στην εγκύκλιο αυτή περιγράφεται η διαδικασία. Λαμβάνονται πάντοτε υπόψιν ο αριθμός μαθητών και μαθητριών, μεταξύ άλλων, η ορθή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού. Θα σας προλάβω εδώ λέγοντας ότι έχουμε κάνει πολλούς διορισμούς, πολλές προσλήψεις. Άρα, δεν μπορεί κανείς και εδώ να έχει αιτίαση ότι δεν θέλουμε να προσλάβουμε ή να διορίσουμε. Λαμβάνεται υπόψη η χιλιομετρική απόσταση που διανύουν οι μεταφερόμενοι μαθητές, οι κτιριακές υποδομές. Όλα αυτά για τους καλύτερους και αρτιότερους παιδαγωγικούς και εκπαιδευτικούς λόγους. Οφείλουν, όμως, και οι διευθυντές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας να αιτιολογούν τους λόγους που στοιχειοθετούν την πρόταση και τυχόν ανάγκη για μεταβολή.

Μπορεί, λοιπόν, να ανασταλεί για ένα σχολικό έτος -δεν κλείνει το σχολείο για το οποίο μιλούμε, ανεστάλη για ένα σχολικό έτος με απόφαση του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης- μετά από αιτιολογημένη πρόταση του διευθυντή της πρωτοβάθμιας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, πράγμα το οποίο έγινε και στο σχολείο αυτό, διότι ήταν μικρός ο αριθμός των μαθητών, όπως κι εσείς είπατε ήταν τέσσερις. Πού πάνε τα παιδιά αυτά τώρα; Μεταφέρονται στο Νηπιαγωγείο του Μικρού Μοναστηρίου. Έχει γίνει η σχετική διαδικασία από τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. Τα παιδιά μεταφέρονται δωρεάν. Και να πούμε γι' αυτούς που δεν ξέρουν όπως εσείς την περιοχή, είναι το ίδιο δημοτικό διαμέρισμα και η απόσταση είναι μόλις 3 χιλιόμετρα.

Επαναλαμβάνω, δεν καταργήθηκε το Νηπιαγωγείο. Ανεστάλη η λειτουργία για ένα έτος. Εάν το επόμενο έτος όντως οι μαθητές είναι περισσότεροι, τότε βεβαίως θα επαναλειτουργήσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Χωρίς, κυρία Υπουργέ, να δώσετε μια ουσιαστική απάντηση -το συνηθίζετε αυτό στην πρωτολογία σας- αφήνετε την ουσιαστική απάντηση για τη δευτερολογία, χωρίς εμείς να έχουμε τη δυνατότητα να απαντήσουμε. Ωστόσο, αν καταλάβαμε από τα συμφραζόμενα των όσων είπατε, μάλλον δεν έχει και πολύ μεγάλη τύχη το αίτημα να ξανανοίξει το Νηπιαγωγείο. Ελπίζω να μην πείτε αυτό στη δευτερολογία σας.

Εγώ θα συνεχίσω την ερώτησή μου. Μονάχα που δεν θα την κάνω εγώ τώρα την ερώτηση, θα την κάνουν οι ίδιοι οι γονείς. Θα σας διαβάσω την επιστολή αυτών των έξι γονιών. Νομίζω έχει ενδιαφέρον, έχει αξία, γιατί απαντά και σε αυτά που είπατε πριν από λίγο. «Οι γονείς που υπογράφουμε παρακάτω, κάτοικοι όλοι του χωριού Λουδία Θεσσαλονίκης, ζητάμε την άμεση λειτουργία του Νηπιαγωγείου του Λουδία το οποίο μπήκε σε αναστολή...» -

εντάξει, δεν θα παίζουμε τώρα με τις λέξεις, πάντως δεν λειτουργεί, είναι κλειστό το Νηπιαγωγείο αυτή τη στιγμή- «...γιατί τον Μάρτιο που γίνονται οι εγγραφές...» -και ρωτάνε οι γονείς για ποιον λόγο άραγε οι εγγραφές γίνονται τόσο νωρίς- «...ο αριθμός των παιδιών ήταν όντως τέσσερα». Δεν εκπληρούνταν η προϋπόθεση του νόμου. «Το καλοκαίρι, ωστόσο...» -το καλοκαίρι, κυρία Υπουργέ, όχι χθες, όχι πριν μια εβδομάδα- «... ο αριθμός των παιδιών έφτασε τα έξι λόγω της απόφασης δύο οικογενειών να ζήσουν και πάλι στο χωριό τους» και μπράβο τους. «Τονίζουμε ότι ανάμεσα στα έξι παιδιά...» -πιθανόν να μην τα γνωρίζετε, γι' αυτό σας το διαβάζω, θα το καταθέσω και για τα Πρακτικά- «...που θα είναι στο Νηπιαγωγείο το ένα είναι με ειδικές ανάγκες και δεν είναι καθόλου εύκολη μεταφορά τους σε άλλο νηπιαγωγείο», ακόμα κι αν είναι 3 ή 4 χιλιόμετρα όπως λέτε. «Το Νηπιαγωγείο Λουδία δεν έχει πλέον λειτουργικά έξοδα...», λένε οι γονείς, «...γιατί συστεγάζεται με το Δημοτικό Σχολείο που λειτουργεί κανονικά μέχρι τώρα. Μέχρι τώρα δεν έχει οριστεί...» -μέχρι τότε δεν είχε οριστεί- «...τρόπος μεταφοράς των παιδιών στο Νηπιαγωγείο», όπως τους πρότειναν. «Η μεταφορά των παιδιών μας δυσκολεύει και μας ανησυχεί», λένε οι γονείς. «Απαιτούμε την άμεση τοποθέτηση νηπιαγωγείου στο Νηπιαγωγείο Λουδία ώστε να λειτουργήσει και φέτος κανονικά γιατί πιστεύουμε ότι κάθε χωριό πρέπει να έχει τις σχολικές του μονάδες. Επίσης τα έξοδα...» -για να καλύψουμε όλα τα επιχειρήματα που πιθανά να αναπτύξετε- «...των έξι παιδιών δεν είναι λιγότερα από το κόστος παρουσίας μιας νηπιαγωγείου στο χωριό μας». Θα το καταθέσω για τα Πρακτικά.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που θέλω να αναρωτηθώ είναι τι συμβαίνει εδώ. Είναι η γραφειοκρατία στην υπηρεσία της αντιλαϊκής πολιτικής, η αδιαφορία, η αναληψία; Σε κάθε περίπτωση, όμως, κυρία Υπουργέ, αν αρνηθείτε το αίτημα αυτών των έξι νέων γονιών, τότε καταρρέουν πραγματικά και σε αυτή την περίπτωση όλα εκείνα τα κυβερνητικά αφηγήματα περί κοινωνικής προστασίας, περί δημογραφικού, περί προστασίας των νέων ζευγαριών κλπ..

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δελής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, δεν ξέρω αν βρίσκετε την πρωτολογία μου ανεπαρκή ή τη δευτερολογία μου όχι ουσιαστική και λέτε ότι έχετε προσέξει ότι πάντοτε γίνεται. Θα σας ανταποδώσω το κομπλιμέντο, όμως, λέγοντάς σας ότι κι εγώ στις δικές σας απαντήσεις και τοποθετήσεις ακούω τα ίδια χιλιοειπωμένα πράγματα και τις θεωρώ τόσο αποστειρωμένες και τόσο καλά προετοιμασμένες, πολλές φορές και εκτός του θέματος που θέτετε με το ερώτημά σας.

Επί της ουσίας. Σας εξήγησα ότι ο προγραμματισμός μας γίνεται έγκαιρα. Το ότι θα βρισκόμουν στη Βουλή να απολογούμαι γιατί προγραμματίσαμε έγκαιρα να γίνονται οι εγγραφές, να γίνονται οι σχολικές μεταβολές, να γίνονται οι διορισμοί και οι προσλήψεις, δεν το φανταζόμουν. Ο έγκαιρος προγραμματισμός να είναι τώρα στο στόχαστρο της

κοινοβουλευτικής κριτικής δεν νομίζω ότι στέκει τώρα και δεν χρειάζεται να απαντήσω σ' αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Μα, έχουν αλλάξει οι συνθήκες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα επαναλάβω αυτό που είπα και πριν. Τέσσερα παιδιά που μεταφέρονται σε τρία χιλιόμετρα με ευθύνη και με έξοδα άλλων. Το σχολείο ανεστάλη. Μπορεί να μην σας αρέσει ότι ανεστάλη και δεν έκλεισε και να θέλετε να δώσετε την εντύπωση ότι αυτό είναι το ίδιο πράγμα. Είναι τελείως διαφορετικό. Αναστολή σημαίνει για έναν χρόνο, όταν υπάρχουν οι προϋποθέσεις αναστολής και επαναλειτουργία επίσης όταν υπάρχουν οι προϋποθέσεις επαναλειτουργίας.

Και να πω και κάτι άλλο και με αυτό να τελειώσω γιατί δεν χρειάζεται να πάρω περισσότερο χρόνο. Είναι πολύ σωστό να υπάρχουν σχολεία τα οποία είναι ολιγομελή όταν συντρέχουν λόγοι, όπως όταν μένουν οικογένειες σε περιοχές οι οποίες είναι ακριτικές ή οικογένειες οι οποίες θέλουν την ύπαιθρο να την αναζωογονήσουν. Είναι πάρα πολύ σωστό. Είναι, όμως, πολύ σωστό και πολύ παιδαγωγικό να υπάρχουν και σχολεία με μεγάλο αριθμό μαθητών γιατί υπάρχουν οι εκπαιδευτικοί όμιλοι, υπάρχουν τα εργαστήρια δεξιοτήτων, υπάρχουν δραστηριότητες που απαιτούν μια άμιλλα, έναν ανταγωνισμό ευγενή μεταξύ των παιδιών, μια αλληλεπίδραση, μια συντροφικότητα, μια κοινωνικότητα, μια επαφή με περισσότερα παιδιά. Είναι κι αυτά παράγοντες που πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη. Δεν είναι ωραίο ούτε να μηδενίσουμε ούτε να ισοπεδώνουμε. Τρία χιλιόμετρα, όταν δεν επιβαρύνονται οικονομικά οι γονείς, δεν είναι απόσταση η οποία είναι προς θάνατον σε καμιά περίπτωση.

Σας λέω, όμως, σας διαβεβαιώ και δεν είναι δική μου επιθυμία, ούτε δική μου δέσμευση, είναι του νόμου υποχρέωση, όταν θα αυξηθεί ο αριθμός των μαθητών, που απ' ό,τι με διαβεβαιώνετε και δεν έχω λόγο να αμφιβάλλω, θα γίνει του χρόνου, θα ξαναλειτουργήσει.

Ευχαριστώ.